

Динаміка середньої заробітної плати в Україні за 2010-2017 роки

Рік	Заробітна плата	
	Гривень	Дол. США
2010	1982	249
2011	2370	297
2012	2752	344
2013	2979	373
2014	3149	200
2015	3661	153
2016	4482	165
2017	6273	224

Джерело: автор склала самостійно на основі [1;4]

Таким чином, дослідження взаємозв'язку інфляції та безробіття на прикладі України показало, що неочікувана інфляція безпосередньо впливає на рівень цін, тобто на купівельну спроможність українців та рівень їхньої заробітної плати, від яких в свою чергу залежить рівень безробіття. Саме це, на нашу думку, було причиною одночасного суттєвого зростання рівня безробіття та рівня інфляції в Україні у 2013-2014 рр.

Література:

1. Архів офіційного курсу долара США за 100 од., НБУ. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://charts.finance.ua/official/-/1/usd>
2. Гальчинський А. Теорія грошей: Навч.- метод. посібник. - К.: Основа, 1998.
3. Офіційний веб-сайт Національний банк України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/control/uk/index>
4. Показники середньої заробітної плати. Пенсійний фонд України. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.pfu.gov.ua/category/poslugi/pensioneram/pokazniki-serednoyi-zarobitnoyi-plat-pensioneram/arhiv-zapitannya-vidpovidi-peremishhenim-pokazniki-serednoyi-zarobitnoyi-plat-pensioneram/>
5. Фридман М., Фридман Р. Свобода вибирати: Наша позиція / Пер. с англ. М.: Новое издательство, 2007. — 356 с. — (Библиотека Фонда «Либеральная миссия»).

Дар'я ХРОПОНЮК

факультет економіки та управління

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

викладач Сегеда Л.М.

ДІЯЛЬНІСТЬ НЕБАНКІВСЬКИХ КРЕДИТНО-ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ В УКРАЇНІ

На сьогодні в Україні склалася ситуація, за якої небанківські кредитно-фінансові установи ще не відіграють тієї позитивної ролі в економіці, якої від них можна було б очікувати. Їх участь у фінансовому посередництві та підтримці розвитку малого та середнього бізнесу практично непомітна.

Загалом, основним завданням небанківських кредитно-фінансових установ (НКФУ) є фінансування економічної діяльності та забезпечення ефективного перерозподілу капіталу в суспільстві. Саме ці установи мають на меті створювати зручні умови для ефективного функціонування реального сектору економіки та

прискорення кругообігу капіталу в процесі господарської діяльності. Небанківські фінансові установи, стягуючи капітал індивідуальних інвесторів і вкладаючи їх у різноманітні економічні проекти, покликані гарантувати рівновагу на ринку капіталів через узгодження пропозиції і попиту на фінансовий потенціал. Так само зобов'язані перерозподіляти і зменшувати фінансові ризики, забезпечувати підняття ліквідності фінансових вкладень різних інвесторів внаслідок професійного управління залученими коштами.

Окрім здобутку власних торгових цілей, небанківські фінансові установи повинні допомагати у вирішенні загальноекономічних питань, а також фінансування реального сектору економіки та економічного зростання. На рис.1 відображено структурний поділ фінансових установ.

Аналіз розвитку небанківського фінансового посередництва, як в Україні, так і в зарубіжних країнах показав, що попри суттєве відставання за обсягами активів від банківського сектору, небанківські фінансові установи можуть ефективно накопичувати та перерозподіляти фінансові ресурси на потреби економіки.

Рис.1. Класифікація фінансових установ

Відтак, кредитна установа – це фінансова установа, яка має право за рахунок залучених коштів надавати фінансові кредити на власний ризик. Діяльність кредитних установ пов'язана з функціонуванням фінансового ринку, зокрема, кредитного ринку і виконанням його основного призначення як забезпечення оптимального перерозподілу обмежених фінансових ресурсів шляхом залучення у одних суб'єктів ринку вільних грошових коштів і надання їх у позику іншим.

Їх діяльність, як і діяльність банків, забезпечує трансформацію термінів, розмірів грошових капіталів та відповідних їм ризиків. Тобто за своїм призначенням вони не відрізняються від банківських кредитних установ, і також виступають кредиторами на фінансовому ринку. НФУ не виконують усіх основних банківських функцій, а найважливішою рисою, яка відрізняє їх від банківських установ, є вузька спеціалізація.

Варто зазначити, що система впливу на ринок небанківських фінансових установ з боку держави в Україні досі остаточно не сформована. Це значною мірою зумовлено

не лише внутрішніми чинниками розвитку цього ринку як такого, але й є прямим наслідком макроекономічних процесів в економіці нашої держави. Сьогодні перед Національною комісією з регулювання ринків фінансових послуг стоїть завдання якісного поліпшення контролю небанківських фінансових установ. Основні напрями регулювання діяльності небанківських фінансових установ повинні становити однорідну програму впливу на їх функціонування і здійснюватися комплексно, виходячи із специфіки діяльності окремих груп цих установ.

Таким чином, враховуючи інвестиційні можливості небанківських фінансових установ у забезпеченні як реального, так і банківського секторів у фінансових ресурсах, вважаємо, що вони потенційно повинні впливати на економічне зростання в країні.

Серед основних напрямів, які необхідно визначити для пріоритетного розвитку небанківських фінансових інститутів, є такі:

- визначити державну і суспільну підтримку небанківського фінансового сектора самостійним напрямом, як однією із стратегічних цілей органів виконавчої і законодавчої влади;

- продовжити процеси вдосконалення законодавства щодо регулювання небанківських фінансових інститутів;

- активно стимулювати розвиток фінансового ринку в цілому;

- сприяти поетапному впровадженню в небанківському фінансовому секторі України міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, аудиту, фінансової звітності, розкриття інформації та управління тощо.

Подолання проблем у діяльності небанківських фінансових установ та прискорення їх розвитку буде сприяти більш повному задоволенню потреб суб'єктів економічної діяльності в додаткових фінансових ресурсах, активізації інституційного інвестування, забезпеченню ефективної трансформації капіталу та реалізації широкого переліку якісних фінансових послуг. Загалом державне регулювання вітчизняного небанківського сектору повинно спрямовуватись насамперед на зміцнення фінансової стійкості НФУ з метою захисту інтересів інвесторів та споживачів фінансових послуг, а також на забезпечення ефективності та прозорості діяльності цих інститутів із врахуванням оптимального співвідношення між державним та ринковим регулюванням небанківського фінансового сектору.

Література:

1. Каракулова І.С. Передумови та перспективи становлення недержавних пенсійних фондів в Україні. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. Сер.: Економіка. 2006. № 90. С. 53-55.

2. Корнєєв В.В. Фінансові посередники: інституційна роль та інструментарій. *Фінанси України*. 2000. № 2. 223 с., (с. 38-39).

3. Про кредитні спілки: Закон України від 20 грудня 2001 року № 2908-III, зі змін та доп. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2908-14>.

4. Іванов В.М. Грошово-кредитні системи зарубіжних країн. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ecolib.com.ua/article.php?book=2&article=96>.

5. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг : Закон України від 12 липня 2001 року № 2664-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/ed-2010_12_02/T012664.html.